

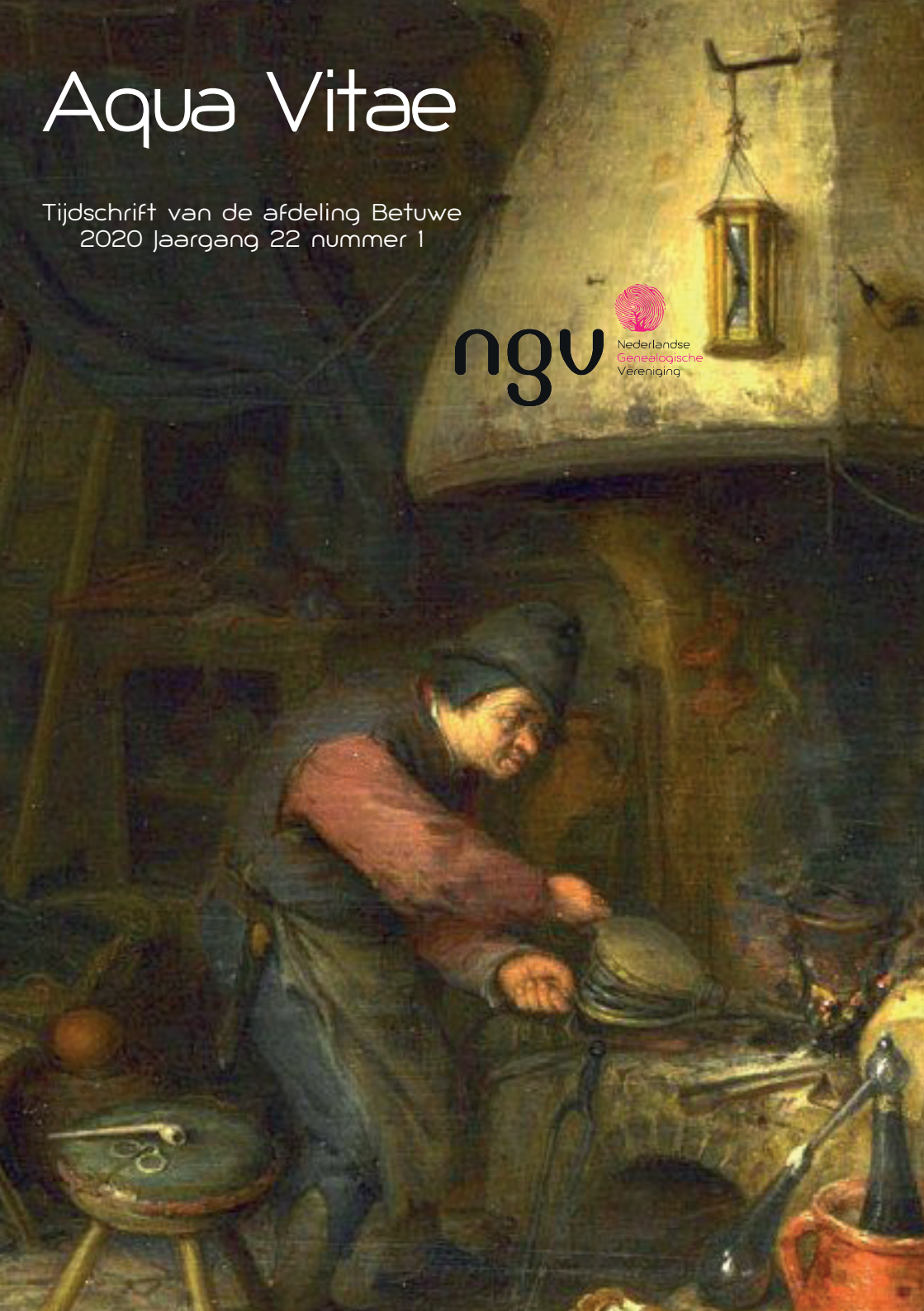
Aqua Vitae

Tijdschrift van de afdeling Betuwe
2020 Jaargang 22 nummer 1

ngv

Nederlandse
Genealogische
Vereniging

Inhoudsopgave

Stamboomcafé	2
Van de voorzitter	3
De dood van Johannes (Jan) Houtsager	5
De watersnood van 1809 te Rhenoy	12
Historische valkuilen en omgang met originele bronnen (1)	16
Lezingenprogramma voorjaar 2020	21
Colofon	23

Aqua Vitae voortaan in digitale vorm

Kijk voor meer informatie op pagina 20

Stamboomcafé

Stamboom Café, Genealogisch Café, Inloopspreekuur, Voorouderspreekuur Dit zijn termen voor de zelfde gebeurtenis bij verschillende afdelingen van de NGV. Onze inloopbijeenkomsten hebben we Stamboomcafé genoemd en deze vinden plaats elke tweede vrijdag van de maand, van september tot en met mei behalve op feestdagen. De data zijn dus 10 januari, 14 februari, 13 maart, 3 april (!) en 8 mei. Van 's middag twee tot vier zijn er zeer geroutineerde leden van onze afdeling in het Regionaal Archief Rivierenland aanwezig om onze leden en belangstellenden te voorzien van tips voor, hulp bij en antwoorden op vragen over genealogie. De koffie is gratis en in de studiezaal kan vaak al direct worden getoond hoe men de zaken in de praktijk kan brengen. Breng gerust uw partner, kinderen of burens mee. Er is genoeg te vinden en te zien voor iedereen. De koffie en thee zijn gratis.

Het overnemen van artikelen zonder toestemming van de redactie is niet toegestaan. De inhoud van de artikelen is voor verantwoording van de auteur.

Inleveren van kopij vóór 1 augustus en 1 december. Afbeeldingen graag los erbij in een zo groot mogelijke resolutie (zoveel mogelijk pixels).

Van de voorzitter

Er ligt weer een nieuw jaar voor ons en er is alle reden om nog even om te zien naar het afgelopen jaar. Hierbij denk ik in het bijzonder aan het symposium Dochters van Eva, dat we als afdeling Betuwe hebben georganiseerd voor een uitverkochte zaal in theater Agnietenhof. De bezoekers hebben dit symposium gewaardeerd met een score van 8,7 op een schaal van 10 punten. Afgerond een score van 9. Cum laude heet dat!

Voor het symposium is in de afgelopen twee jaar veel werk verzet, met name door Annelies van Bronswijk (programmering), Maja Westhoff (redactie), Jan Middelkoop (secretariaat), Harry Houtzager (website) en Bea Werner (marketing). Zij verdienen hiervoor veel waardering. Verder was het prettig, dat het Hoofdbestuur voor een risicodekking zorgde.

Aan het slot van het symposium is mij, door de voorzitter van het Hoofdbestuur, de gouden NGV-speld toegekend. Dit vanwege mijn voorzitterschap van de organiserende groep, alsmede voor mijn langdurig voorzitterschap van de afdeling Betuwe. Ik raakte hier beduusd van. Die gouden NGV-speld zie ik ook als een waardering voor allen die zich hebben ingezet voor het symposium en voor het goed functioneren van het afdelingsbestuur.

In het septembernummer van Gens Nostra heeft u de presentaties kunnen nalezen, zelfs in een veel uitgebreidere vorm dan op het symposium verteld kon worden. Wat u wellicht mist, is een praktische leidraad voor het laten uitvoeren van DNA-onderzoek. Waar kun je het beste voor een bepaald onderzoek terecht en hoe interpreteer je de onderzoeksresultaten? Dit punt kwam ook tijdens het symposium aan de orde. Inmiddels is gestart met het opstellen van zo'n leidraad.

Minder leuk is, dat onze vereniging, zoals vele andere verenigingen, een terugloop in leden kent. Het hoofdbestuur is druk doende dit tij te keren en de structuur van de vereniging aan te passen.

Als afdelingsbestuur denken we, dat de NGV zich meer moet gaan bezig houden met lokale, laagdrempelige informatiebijeenkomsten over familieonderzoek, naast landelijke verdiepende cursussen en themabijeenkomsten. Verder zou het Informatiecentrum in Bunnik, waaronder de bibliotheek, ook op zaterdagen opengesteld moeten worden. Verder zou de NGV op social media meer actief moeten worden. Gens Nostra dient behouden te blijven en meer korte informatieve artikelen moeten gaan bevatten, ten koste van lange artikelen over een bepaalde familie. Heeft u zo'n verhaal, op de website van Gens Nostra vindt u hoe u dit kunt aanleveren.

Minder leden betekent minder inkomsten, waardoor ook de uitgaven omlaag moeten. Dit heeft het hoofdbestuur doen besluiten om minder budget aan de regionale afdelingen toe te kennen. Hierdoor zouden de afdelingsbladen niet langer gedrukt kunnen worden, maar alleen in digitale vorm kunnen verschijnen. Dit voorstel stuitte in de landelijke vergadering van 23 november op veel weerstand. Veel sprekers gaven aan, dat de afdelingen de kurken zijn waarop de vereniging drijft.

De behandeling van de Begroting 2020 is daarom uitgesteld tot de landelijke vergadering van april. Ondertussen zal in het overleg van het Hoofdbestuur met de afdelingsvoorzitters naar een alternatieve bezuiniging worden gezocht.

Momenteel wordt ongeveer 25 % van de uitgaven besteed aan Gens Nostra en het Heraldisch Tijdschrift, 25 % aan de regionale afdelingen, 25 % aan huisvestingskosten en 25 % aan diversen.

Op de kosten van de landelijke vergaderingen gaat in ieder geval bezuinigd worden. Voortaan zullen deze vergaderingen niet meer op een dure externe locatie plaats vinden, maar in het Informatiecentrum te Bunnik. Per afdeling zal vanwege de beperkte zaalcapaciteit nog slechts één afgevaardigde welkom zijn. Daar staat tegenover dat het aantal landelijke vergaderingen wordt verhoogd van twee- naar vier per jaar. Het Hoofdbestuur wil daardoor meer interactie met de regionale afdelingen bereiken, hetgeen in een tijd van noodzakelijke aanpassingen verstandig is.

Wat betreft de vernieuwing van de NGV-website moet ik melden, dat dit een uitloop tot in het voorjaar kent. Op de landelijke vergadering is de stand van zaken toegelicht. Het gaat gelukkig wel hard met het digitaliseren van de krantenknipsels e.d.

Voorts is aangekondigd dat Ferd Oorsprong, onze vroegere afdelingspenningmeester, in het voorjaar zal aftreden als landelijk penningmeester. Voor hem wordt een opvolger gezocht. Mocht u hiervoor belangstelling hebben, dan hoor ik dat graag.

Als afdelingsbestuur krijgen we eveneens te maken met een vacature. Annelies van Bronswijk, die het programma van onze afdelingsbijeenkomsten verzorgt, treedt namelijk in het voorjaar af. Het gaat hier om een leuke functie, waarbij je er niet alleen voor staat. Prettig is ook, dat we het aantal bestuursvergaderingen tot twee per jaar weten te beperken. Mocht je interesse hebben in de vacature, laat dit dan aan één van de afdelingsbestuurders weten (zie colofon).

Afsluitend wil ik u allen een spannend en resultaatvol genealogisch jaar toewensen en in een goede gezondheid. Ik hoop u bij een van de komende activiteiten te kunnen ontmoeten.

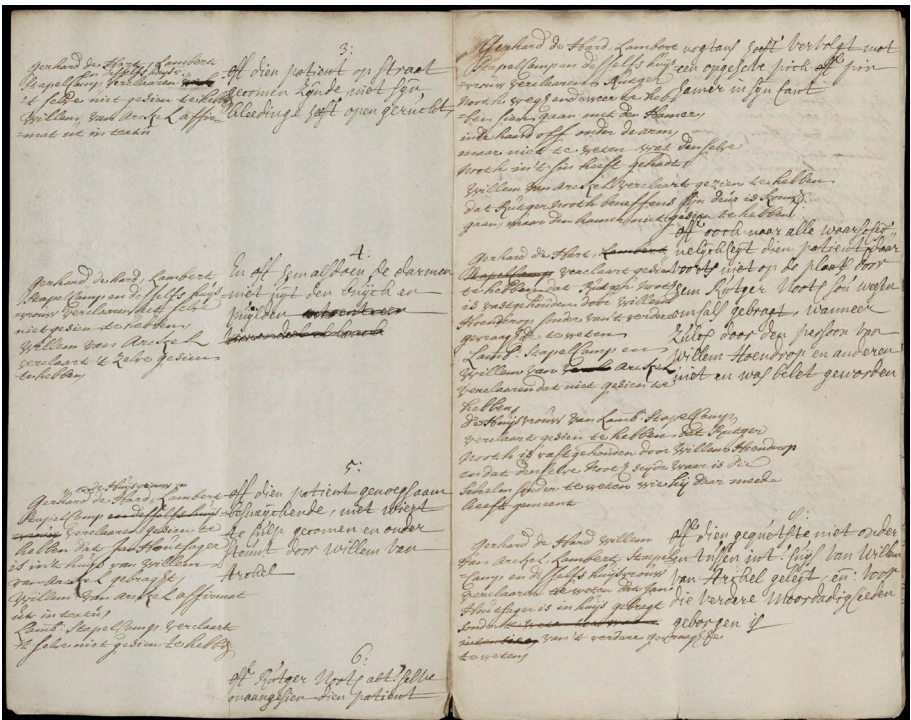
Peter van Boheemen, voorzitter.

De dood van Johannes (Jan) Houtsager

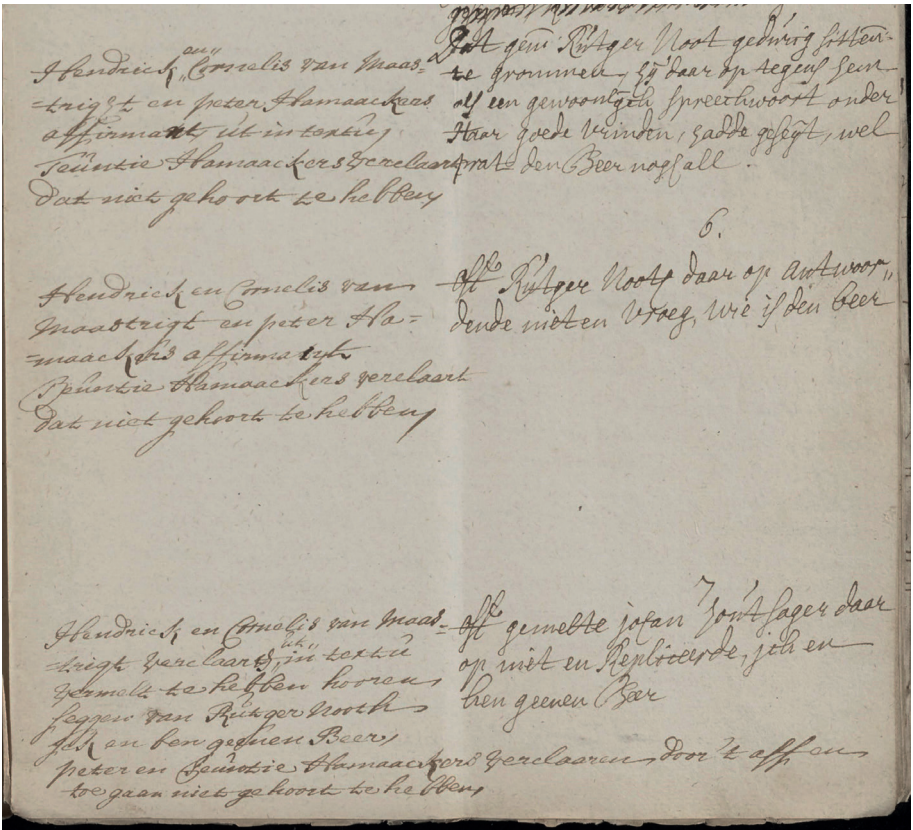
Onweer boven Tiel

Terwijl donkere wolken zich boven de goede stad Tiel samenpakken zien we dat het ook in de straten van Tiel onrustig is. Het is 29 mei 1711 aan het eind van de middag tussen vijf en zes uur. Op de hoek van de Kerkstraat en de Waterstraat is de herberg "den Emaus". Hij behoort aan de weduwe van Daniël Hamaackers. Haar zoon Peter en dochter Teunie Hamaackers staan op dat moment achter de tap.

De onweersbui breekt knetterend los met felle flitsen en heftige regen. Wie nog op straat loopt zoekt een plek om te schuilen.

1. Deel van getuigenissen van Gerard de Hart, Willem van Arckel en Lamert Stapelkamp en zijn vrouw. Onder 3 links: Gerhard de Hart, Lambert Stapelcamp en desselfs huijsv. Verlaaren t selve niet gezien te hebben. Willem van Arckel affirmat ut un texta. Onder 3 rechts: Off dien patient (Johan Houtsager)op straat gecomen zijnde, niet sijn kleeding heeft open geruckt.

2. Deel van getuigenissen van Hendrick en Cornelis Maastricht en Peter en Teuntje Hamaackers. Boven links: Hendrick en Cornelis van Maastricht en Peter Hamaackers affirmatut in textu. Teuntje Hamaackers verlaart dat niet gehoort te hebben. Boven rechts: Dat de gem. Rutger Noot gedurig sitten te brommen, hij daar op tegens hem als een gewoonlijk spreekwoordt onder haar goede vrienden, hadde geseijt, wel prat den Bear noghall.

In het voorhuis van de herberg den Emaus, is kennelijk de gelagkamer, er is in ieder geval een soort tap. Daar zijn aanwezig Gerardus Sickel, Nicolaas Brouwer en Hendrick en Cornelis van Maastricht. Meer naar achteren in de herberg is ook nog een ruimte. Die vrijdag 29 mei 1711 zijn de broers Rutger en Gerrit Nooth daar aanwezig en zitten rustig aan hun bier. Het onweer gaat tekeer en verder wijst nog niets op een naderend onheil. Johan Houtsager hangt aan de tap, vraagt om een kan bier.

3. Gezelschap hoek Kerkstraat-Waterstraat. Van links naar rechts Peter Houtzagers, Harry Houtzager, Armanda Bos-Noot, Hans Noot, Willem Houtzager.

De woordenwisseling

Omdat Rutger Noot gedurig zit te grommen spreekt Johan Houtsager Rutger Nooth aan met een bekend gezegde gebruikt onder vrienden: "Wel prat den beer nogall". Rutger antwoorde met: "Wie is den beer". Hendrick en Cornells van Maastrigt en Peter Hamaackers bevestigen dat zij deze woordenwisseling ook hebben gehoord. Johan reageert door te zeggen dat hijzelf geen beer is, waarna Rutger reageert door te zeggen: "Gij seijt een schelm!". Gerard Sickel, Nicolaas Brouwer, Cornelis van Maastrigt en Peter Hamaacke bevestigen later dat Johan daarop antwoorde: "Maar was het niet beeter Nooth dat wij onse questie affdroncken inval wij eenige met malcanderen mogten hebben gehad". Gerrit Nooth, gehandicapt als hij was omdat hij een oog mistte, adviseert zijn broer Rutger: "Seijde swijgt maar stil en weest maar wel te vreden". Johan vraagt weer aan Rutger of het niet beter is om de kwestie af te drinken. Daarop antwoordt Rutger Nooth: "Ik drink niet met een schelm!" Johan antwoordt dat hij nooit een schelm is geweest. Als Rutger dan roept dat hij wel een schelm is, loopt de woordenwisseling hoog op. Getuigen bevestigen dat dan Johan Houtsager Rut-

4. Ansichtkaart Groenmarkt 2. Kijkje op de Groenmarkt en in de Waterstraat in 1922. Kijk eens naar het huis, links van het pand "De Nieuwe Zon", eerste etage. Zie je vandaag de dag nog wel eens dat zo de ramen worden gelapt?

ger een klap in het gezicht geeft, hij loopt terug naar het voorhuis gevolgd door Rutger en Gerrit Nooth.

Rutger glipt langs Johan naar buiten en komt korte tijd later terug met een pick-
-of pinhamer die hij bij binnenkomst verbergt onder zijn rok op zijn rechter borst. Gerardus Sickel en Nicolaas Brouwer bevestigen dit, de rest van de aanwezigen was niets opgevallen en hadden geen hamer gezien.

Het loopt uit de hand

Cornelis van Maastrigt verklaart dat hij ziet dat Gerrit Nooth inmiddels een mes in de hand heeft. Hij grijpt beide armen van Gerrit vast. Gerrit Noot roept: "Seijde laat mij los off ick sal U quaat doen". Gerardus Sickel verklaart dat hij "Gerrit Nooth agter bij den rock heeft gevatt en dat daarop Rutger Nooth toesprongh hem halende den hoet en pruijck van 't hooft". Getuigen zien dan ook dat Rutger Gerrardus Sickel bij de "pruijck" grijpt en deze aftrekt. Gerrit Nooth die nog steeds wordt vastgehouden door van Maastrigt roept tegen hem: "Swager laat mijn los, off ick sou aan U quaat doen". Cornelis van Maastrigt moet dan Gerrit loslaten om zichzelf te verweren tegen Rutger Nooth.

Johan Houtsager wil naar buiten gaan, daarbij moet hij vlak langs Gerrit Nooth. Gerrit grijpt met één hand Johan bij zijn haar en met het mes in de andere hand

steekt hij enkele keren toe. Als Johan op straat de toegesnelde Hendrik van Maastricht tegenkomt zegt hij hem, de handen voor zijn buik houdend: "Zeg binnen alle goede vrieden goede nacht en tot in de eeuwigheid".

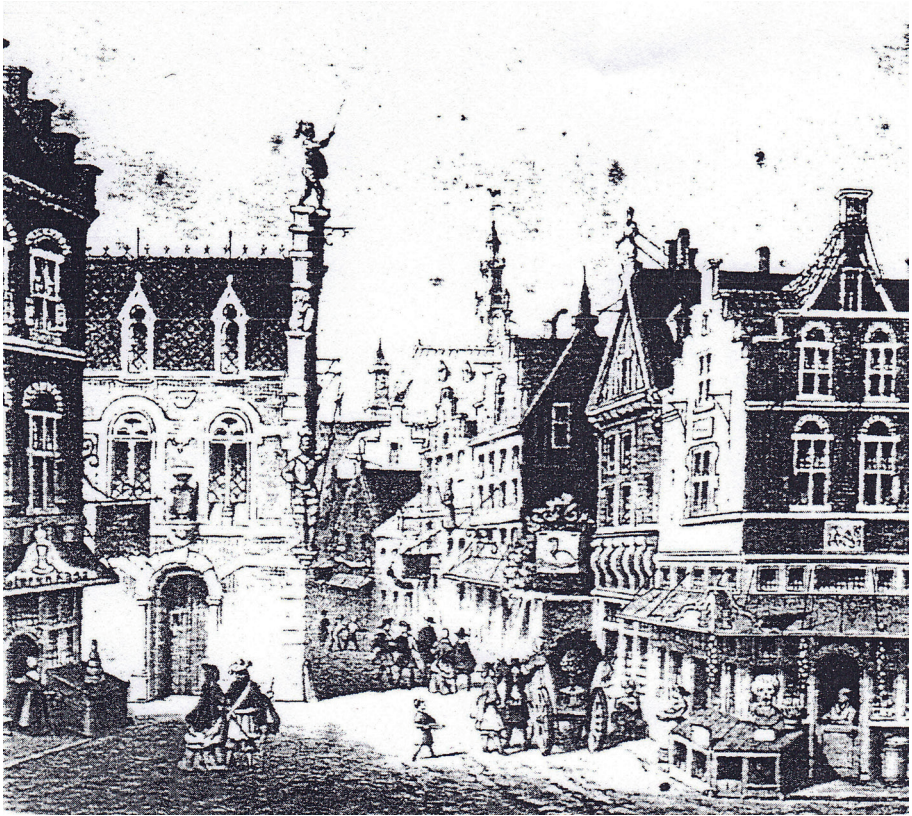
Gerrit Nooth veegt het bebloede mes af aan zijn rok en steekt het weer in de schede. Als Rutger hoort dat Johan Houtsager door zijn broer is doorstoken raakt hij zo buiten zijn zinnen dat hij met de pick -of pinhamer in de hand het moorddadige werk van zijn broer op straat wil afmaken. Daar is Johan inmiddels in het huis van Willem van Arckel opgevangen. Willem van Arckel, verklaart later dat hij niet had gezien dat Johan de herberg uit kwam, maar wel dat hij zodanig verwond was dat de "darmen uijt den buijck puijlden". De kwaai Rutger Nooth wordt in bedwang gehouden door Willem Hoenderop.

Direct nadat Johan een goed heenkomen had gevonden in het huis van Willem van Arckel was Rutger Nooth de herberg uitgestornd met een opgeheven pick -of pinhamer in zijn hand. Willem van Arckel was zo druk met Johan dat hij dit niet opmerkte. Gelukkig passeerde juist Willem Hoenderop. Opgewonden riep Rutger: "Waar is die schelm!" en zonder te weten wat er eigenlijk aan de hand was belette Willem Hoenderop samen met nog enkele omstanders, dat Rutger Nooth het huis van Willem van Arckel binnenging.

Johan Houtsager verklaart zelf

De avond van 29 mei 1711 is Jan in ieder geval nog in leven. Rond half acht bezoeken de Commissaris Johan Wijnants van Resandt en de apotheker Johan van Rump Johan Houtsager thuis. Johan is dan nog in staat zijn kant van het verhaal te vertellen. Hij was de herberg, genaamd "den Emaus", binnengekomen, waar de broers Rutger en Gerrit Nooth al aanwezig waren. Rutger maakt brommende geluiden, wat Johan er toe bracht daar iets over te zeggen. Volgens Johan had hij gevraagd op een manier waarop hij goede vrienden iets vraagt: "Well pratt den beer noch all". Rutger Noot vroeg dan aan Johan: "Wie is den beer?" Hierop antwoordde Johan: "Ick en kenne genen beer". Rutger Noot antwoordde daarop met: "Ghij sijt een schelm". Jan vertelt dat hij geen zin in ruzie zou hebben gehad en daarom tegen Rutger Noot had gezegd: "Wass 't niet beter dat wij onse quaestie afroncken, soo er eenige mochten sijn geweest". Toen hij niet direct antwoord van Rutger kreeg herhaalde hij zijn vraag: "Off het niet beter wass, dat sij die quaestie in vrindschap afroncken als op soo een wijse met malkanderen te leven".

Rutger gaat op dit herhaald voorstel in met: "Neen, ick en suiyp met geen schelm". Johan antwoordde daar op dat hij nooit een schelm was geweest. Johan verklaarde verder dat toen Rutger herhaalde: "Jaa gij sijt een schelm", hij hem een "soeflett", (een klap in het gezicht) had gegeven. Daarna was hij in het voorhuis naar het "gemakje" gegaan. Inmiddels was ook Gerrit Nooth in het voorhuis verschenen. Met hem had Johan nog geen woord gewisseld.

5. *Kijkje in de Waterstraat van Tiel in de 18e eeuw.*

Van enig mes of wapen had Johan niets gezien of gemerkt tot hij in zijn buik en vervolgens enkele keren in zijn arm werd gestoken. Johan had onmiddellijk door dat hij flink geraakt was want de darmen puilden door de wond naar buiten. Snel daarop zakt hij in elkaar. Johan vond dat hij "verraderlijck" was gestoken. Dat de aanvallers had geprobeerd "ijmant op die wijze te vermoorden, die mess off geweer bij sich heeft, noch nooit een mess gedragen heeft". Van het feit dat Rutger Nooth Johan nog had achtervolgd had Johan niets meer gemerkt.

Wanneer Johan Houtsager precies is overleden is niet bekend, maar op 4 juni 1711 wordt hij begraven.

Wat vooraf ging

Gerrit en zijn broer Rutger Nooth bevinden zich op de 18^e mei 1711 ten huize van Willem van Leeuwen, herbergier waar "het Ancker" uithangt, binnen de stad

Tiel, om daar, niemand tot last zijnde en voor eigen rekening in alle rust een glas bier te drinken in een apart kamertje, zonder het geringste idee dat zij gemolesteerd zouden kunnen worden. Gelijker tijd is er in een andere kamer een gezelschap, alwaar de drank alsof het water en voor niets was, werd gedronken. Nadat dit gezelschap hun kamer verlaat en Gerrit Nooth en zijn broer Rutger zien, worden de broers uit het kamertje geroepen waar zij net nog, rustig en zonder zich met anderen te bemoeien, zaten te praten. Zonder enige reden worden Gerrit en zijn broer Rutger aangevallen.

Vervolgens worden Gerrit en zijn broer Rutger Nooth buiten de deur gesleept, over de straat heen en weer geslingerd, met stokken en trappen van voeten "elendig gekwetst". Gerrit Nooth wordt een oog uitgeslagen en zijn hoofd "zoo erbarmelijk gekneusd alsof hij was geweest onder wilden en barbaren waar geen barmhartigheid bij te vinden is", met het gevolg dat Gerrit ook nog eens zijn gehoor verliest.

Het scheelt niet veel of Gerrit en zijn broer Rutger Nooth worden lynchend ter dood gebracht door dit agressieve gezelschap met daarbij "ene Jan Houtsager, roepende slaat doot, slaat doot, terwijl hij een rond hout in de hand had om den Gerrit en zijn broer Rutger Nooth daar mede te mishandelen". Omstaanders weten het gezelschap te kalmeren en te voorkomen dat de broers worden gelynacht. Gerrit mist één oog en is doof.

Gerrit en zijn broer Rutger Nooth hebben over deze vorm van zinloos geweld klachten ingediend bij "den Heere Rigter" en verzocht, dat er naar behoren zou worden gestraft. Maar toen Gerrit en zijn broer Rutger Nooth weer op straat kwamen, kon Gerrit met zijn nog overgebleven oog, aanschouwen, dat zijn mishandelaars zich nog even dreigend en baldadig gedroegen. Kennelijk had het klagen bij de rechter geen effect gehad op het gedrag van de oproerkrakers.

Epiloog

De gebroeders Rutger en Gerrit Nooth werden vrijgesproken.

Zondag 29 mei 2011 was een prachtige dag. Een aantal leden van de familie Noot en van de familie Hout(s)zager(s) ontmoetten elkaar in het café, de "Hexagon" in Tiel. Zij vonden dat het hoog tijd werd om het voorstel van Johannes Houtsager uit te voeren. De hele kwestie moest nu maar eens worden afgedronken. Dat werd gedaan onder het toezien van de heer Frits Kat, journalist en oud-geschiedenisleraar. Na de lunch maakte het gezelschap een leuke, boeiende en vooral vredelievende wandeling door het goede Tiel. Op de plaats waar eens de herberg "den Emaus" heeft gestaan werden door de aanwezigen familieleden de vrede getekend met een handdruk.

Dit enigszins "getekende" verhaal is geschreven aan de hand van de verklaring welke is opgesteld door J.D. Raadt en Antoni van Tiel ter verdediging van het ge-

drag van de gebroeders Nooth op 29 mei 1711. Hierbij wordt een beroep gedaan op zelfverdediging.

Wat leuk om op deze manier mijn hobby te kunnen uitoefenen!

Met dank aan Rinus Baggerman, Huub van Heiningen en Peter Houtzagers.

Harry P. Houtzager - h.houtzager@telfort.nl

Bronnen

* Peter Houtzagers: <http://www.let.rug.nl/houtzage/genea/doodjanhout.pdf>.

* RAR 0008 Rechterlijk archief van Tiel en Zandwijk, 1431 – 1811. 1.1.4. Kondschappen, attestaties, adviezen, informaties en interrogatoria. 3436 Getuigenverklaringen (kondschappen) Jaar 1711 Scan 40 t/m 59.

* RAR 0008 Rechterlijk archief van Tiel en Zandwijk, 1431 – 1811. Ingekomen en uitgegane stukken. 4355 "Requesten", verzoekschriften aan de schepenbank met bijlagen en beslissingen geschreven in de marge van de stukken (appointementen), Jaar 1711 Scan 28 t/m 30.

De watersnood van 1809 te Rhenoy

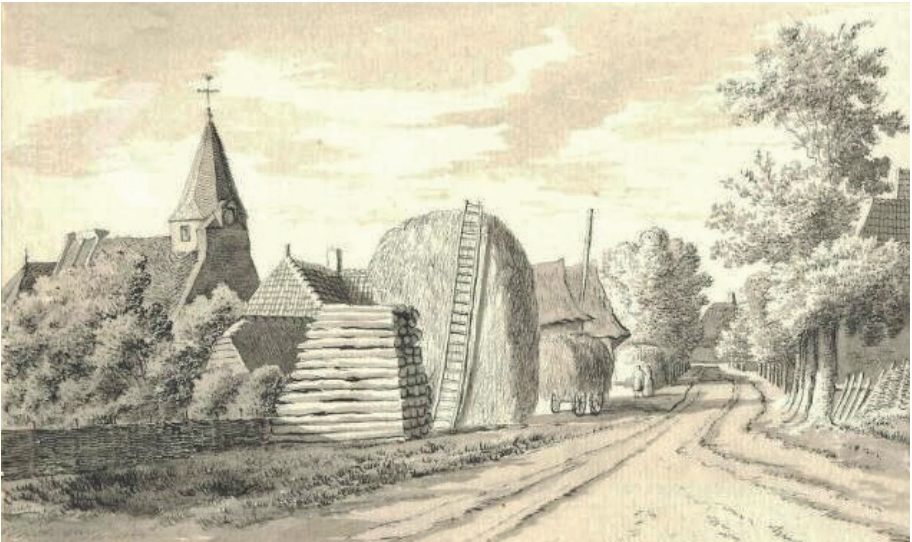
De winter van 1808 op 1809 was een zeer strenge winter. Half december 1808 verscheen het eerste drijfijis op de grote rivieren. De Rijn, de Waal, de Maas en andere rivieren vrozen al snel dicht. Op verschillende plaatsen kon men te voet de rivier oversteken. Door de opkruiningen van het ijs werd het rivierwater in zijn loop belemmerd en steeg het waterpeil tot grote hoogte. Dat was ook het geval in de Linge bij Rhenoy.

Op 10 januari 1809 viel plotseling de dooi in en begon het ijs in de rivieren in beweging te komen en braken op verschillende plaatsen de dijken door waarbij grote delen van Midden-Nederland in het stroomgebied van de Rijn, IJssel, Maas, Waal en Linge onder water kwamen te staan. Rhenoy had ook zwaar te lijden door de overstroming van de Linge.

In het Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden, deel negen, door A. J. van der Aa, uitgegeven in 1847, wordt het dorp Rhenoy beschreven en ook de gebeurtenissen en de gevolgen van de watersnoodramp.

In 1847 stonden er 48 huizen in Rhenoy en telde het 330 inwoners. De meesten waren werkzaam in de landbouw. Van der Aa schrijft dat in januari 1809 het water in de Linge vijftien duim (ongeveer 40 cm) hoger stond dan bij de watersnood van 1784. Toen braken in maart de rivierdijken van de Waal door en stond de Tielerwaard geheel onder water.

In januari 1809 was het met de omstandigheden in het dorp vreselijk gesteld. De stallen van het vee waren onder water gelopen. Men had zo veel mogelijk vee

1. *De Dorpsstraat te Rhenoy in betere tijden. Prent van Hendrik Tavenier 1785.*

op de veerpont van het dorp ondergebracht om de komende gebeurtenissen af te wachten.

In de nacht van 30 op 31 januari 1809 ging het vreselijk stormen en maakte de ramp die het dorp trof nog erger.

16 inwoners van Rhenoy waaronder ook 5 kinderen in de leeftijd van 1 tot en met 10 jaar verloren het leven. 8 huizen en 3 schuren werden door het natuurgeweld verbrijzeld. Tevens werden er nog 18 huizen zwaar beschadigd. Ook verdronken er 9 paarden, 38 runderen, 56 schapen en 3 varkens.

Verder beschrijft Van der Aa de toestand tijdens de ramp.

Om twee uur 's nachts had de bemanning van een kleine schouw nog geprobeerd mensen te redden, maar door de zware storm en het aanwezige drijfjys en drijvende strodaken van de vernielde huizen was het niet mogelijk om mensen die om hulp riepen te benaderen of hulp te bieden.

Enkele uren eerder was de bemanning van de schouw naar een huis gevaren waarin zich veertien personen bevonden, de eigenaren zelf en ook anderen. De aanwezigen waren niet te bewegen om het huis te verlaten. Zij hadden hun vertrouwen gesteld in een schuit die bij het huis lag, zodat de bemanning van de schouw weer vertrok. Tijdens de nacht raakte de schuit echter los en dreef weg. Tot overmaat van ramp stortte daarna ook nog het huis in en kwamen alle aanwezigen jammerlijk om.

Dit lot trof ook een vrouw met een kind die haar huis niet wilde verlaten. Zij was eerder door haar oude vader en haar broer tijdig en met klem aangeraden om

Hier breekt de Vloed op 't onverwagt,
Door Dijk en Dam met groote kragt,
Wat yver men ook aan wil wenden,
Men ziet geen uitkomst aan de elendens.

'Gints bonst een Schaar zo plotsling nêer,
Daar voert de Storm die golvend weêr,
Doet 't vruchtbaarst Oord een Zee gelyken,
Zo ziet men 's Hoogtens Almacht blyken.

2. Gedeelte van een prent uitgegeven naar aanleiding van de watersnood van 1809, uitgegeven door J. Wendel en zoon te Amsterdam.

het huis te verlaten. Haar vader en broer wilden niet in het huis blijven en vertrokken op tijd. Toen het huis door de watervloed instortte vond zij met het kind het einde in de golven.

In het register van overlijden van de Rooms-katholieke gemeente van Rhenoy werden de personen die verdronken waren onder elkaar vermeld met de opmerking "dese 16 zijn alle op dien nacht door den soo schrickelijken watervloed verdronken." Ook in het register van diverse registraties van inwoners en overledenen van het archief van de kerkenraad van de protestante gemeente Rhenoy werden de verdronken personen bij elkaar vermeld.

In beide registers werden vermeld:

1. Helena Verkolf, weduwe van Cornelis de Jong, oud 70 jaar.
2. Joannes/Jan de Jong, zoon van Cornelis de Jong en Helena Verkolf, 23 jaar.
3. Wilhelmus/Willem de Jong, zoon van Cornelis de Jong en Helena Verkolf, 18 jaar.
4. Adriana de Jong, weduwe van Henricus de Jong, dochter van Cornelis de Jong en Helena Verkolf, oud 28 jaar.
5. Elizabeth de Jong, dochter van Henricus Dirckse de Jong en Adriana Cornelisse de Jong, oud 1 jaar.

6. Maria/Maike de Jong, weduwe van Arnoldus Cornelisse de Jong, dochter van Theodori/Dirk Hendricksen de Jong en Elisabeth van Weerdenburg, oud 29 jaar.
7. Elizabeth de Jong, dochter van Arnoldus de Jong en Maria de Jong, oud 3 jaar.
8. Cornelis de Jong, zoon van Arnoldus de Jong en Maria de Jong, oud 1 jaar.
9. Joanna/Jenneke Cergo, weduwe van Henricus den Haan, oud 49 jaar.
10. Henricus/Hendrikus den Haan, zoon van Henricus den Haan en Anna de Jong, oud 20 jaar.
11. Nicolaas/Claas den Haan, zoon van Henricus den Haan en Joanna Cergo, oud 8 jaar. (Na het overlijden van Anna de Jong trouwde H. den Haan met J. Cergo.)
12. Anna/Anneke den Haan, dochter van Henricus den Haan en Joanna Cergo, oud 10 jaar.
13. Anna/Anneke Jakobsen van Leeuwen, weduwe van Jan van Leeuwen, 73 jaar.
14. Agnes/Angeniet van Gameren, dochter van Willem Huijbertsen van Gameren en Geertruij Verhaar, oud 40 jaar.
15. Helena/Elizabeth van Beest, dochter van Willem van Beest en Cornelia Willemsen van Gameren, oud 7 jaar.
16. Maria Willemsen van Gameren, weduwe van Hermanus Outers, oud 70 jaar.

Van der Aa beschrijft dat in zich in één huis 14 personen bevonden die daar de dood vonden. J. J. de Vree die zich in 1802 in Rhenoy vestigde en ook onder andere de watersnood beschreven heeft maakte er melding van dat er in de Middenstraat te Rhenoy 16 mensen de dood vonden in 3 afzonderlijke huizen. In het huisje van "den oude Van Gameren" verdronken zijn dochter en een kind. Het betrof Agnes van Gameren en haar nichtje Helena van Beest. Zij was de dochter van Willem van Beest en Cornelia van Gameren, de zuster van Agnes.

Helena werd RK gedoopt op 19 januari 1802 te Rumpst.

Op 26 juni 1809 werd te Rumpst RK gedoopt een dochter van W. van Beest en C. van Gameren. Zij werd vernoemd naar haar verdronken tante en zuster en kreeg de namen Agnes Helena.

Het aantal inwoners van Rhenoy in 1809 zal niet veel afgeweken hebben van de 330 in 1849, zodat ongeveer 5% van de inwoners van het dorp op noodlottige wijze om het leven is omgekomen.

Dick G. van Maren - d.g.vanmaren@kpnplanet.nl

Bronnen

Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden, deel negen, door A. J. van der Aa.

Nederlandse historische bronnen 10. Den Haag, 1992.

RAR, Katholiek doop- trouw- en begraafboek Rhenoy 1711-1812, toeg. nr. 0010, inv. nr. 233.

RAR, Register van diverse registraties van inwoners en overledenen 1806-1863 van het archief van de RAR, Nederlands Hervormde gemeente Rhenoy-Gellicum, toeg. nr. 2156, inv. nr. 96.

www.digibron.nl

www.dbnl

Historische valkuilen en omgang met originele bronnen (1)

In een tweetal artikelen wil ik u graag meenemen om na te denken over historisch onderzoek en het gebruik van originele bronnen. Dat lijkt een beetje apart en is misschien ook wel zo. Toch lijkt het mij wel zinnig, omdat bezinning op deze onderwerpen van belang is om met historisch of genealogisch onderzoek bezig te zijn. Oftewel: als je niet weet waar je rekening mee moet houden, kun je historisch aardig uit de bocht vliegen, de plank mis slaan of de mist in gaan. En dat is natuurlijk niet de bedoeling.

Probleem bij een onderwerp als dit is wel het gevaar dat ik op enkele zere tenen ga staan. Alhoewel dat niet de insteek is van deze artikelen, hoop ik dan maar dat die zere tenen gaan leiden tot historische verbetering en genezing. In dit eerste artikel wil ik met name de historische valkuilen aan de orde stellen. In het tweede artikel wil ik wat nader ingaan op de vraag hoe je moet omgaan met originele bronnen. Welaan, eerst de historische valkuilen dan maar.

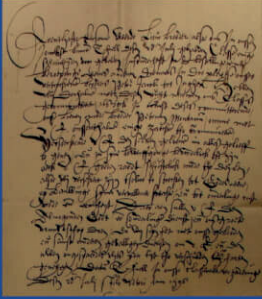
De eerste valkuil

De eerste historische valkuil is te vinden bij de historische verenigingen en instituten. Er zijn er vele van in ons land en gelukkig ook in de Betuwe. Die verenigingen hebben als doelstelling vaak een bepaald onderzoeksgebied, een bepaald thema of zelfs een bepaalde persoon. Op zich is daar niets mis mee. Het wordt wel een probleem als een historische club niet verder komt of niet verder wenst te kijken dan de eigen vooringenomen standpunten en stellingen en daarvan niet wil afwijken. Het is helaas de praktijk dat het voorkomt, dat zo'n vereniging meer het karakter heeft van een besloten club dan dat het open staat voor andere, wellicht betere ideeën en inzichten. Ik zal dit wat nader toelichten uit mijn praktijk, die overeenkomt met die van andere (wetenschappelijke) onderzoekers.

Jaren geleden schreef een dame in het blad Gens Nostra een artikel over een door haar gedane ontzagwekkende ontdekking, namelijk dat het woord "vrunden" of "vrienden" betekende dat er sprake zou zijn van familieleden. Door deze ontdekking met anderen te delen zouden veel genealogen geholpen zijn, die zo hun familie konden uitbreiden. Ik heb toen de dwaze poging gedaan hierop een correctie te schrijven, wat ik eigenlijk maar zelden doe. Daarbij heb ik aangegeven dat het woord "vrunden" vaak wordt gebruikt in gewone correspondentie, niet zijnde familie. Prompt verscheen er een tegen-reactie van een Brabantse "historicus" dat mijn visie geheel onjuist was en te belachelijk voor woorden. Helaas sloot de redactie van Gens Nostra toen de discussie, dus ik had geen gelegenheid meer om te wijzen op de vele brieven van het Hof van Gelre en Zutphen,

De classis van Tiel 1579-1816

De gereformeerde kerk in de Nederbetuwe in
het spanningsveld van politieke machten
en maatschappelijke veranderingen

P.D. Spies

1. *De classis van Tiel 1579-1816, de gereformeerde kerk in de Nederbetuwe in het spanningsveld van politieke machten en maatschappelijke veranderingen door P.D. Spies.*

had ik iemand gemist in mijn werk. Ik heb daarop informatie gevraagd bij die professor, zijn artikel gelezen en daarop de originele bronnen onderzocht. Uit mijn onderzoek bleek dat de stelling van de professor niet was gebaseerd op originele bronnen, maar dat hij dat had aangenomen om zijn verhaal een beetje rond te krijgen. Na het inzenden van mijn onderzoek ontstond er een oorverdovende stilte en tot op heden heb ik niets meer gehoord. Ook geen reactie of correctie in dat landelijke blad. Kijk, dat noem ik nog eens een valkuil! Maar wat jammer toch als een historische vereniging zo met onderzoeken van anderen omgaat. Het is juist erg verrijkend om elkaar beter te maken. Daar kom ik nog op terug in dit artikel.

Maar nog een kleine aanwijzing voor een ieder. Ik heb een tijd geleden een keer een botsing gehad met een andere bekende transcribent, omdat ik het niet eens was met zijn reactie. Toen ik was afgekoeld, kwam ik erachter dat ik helemaal fout zat en ik heb dat toen ook aan hem gemaild en later persoonlijk besproken. Het gevolg daarvan was dat we in goede samenwerking elkaar konden helpen en verbeteren bij onderzoeken. Dus wat dat betreft wens ik ook de Betuwse verenigingen een dergelijke houding toe van ongelijk bekennen en dan weer samen verder. Maar goed, genoeg hierover.

die allemaal beginnen met de aanhef: "besonders goeder vrundt". Nou dat was niet allemaal familie hoor! Zelfs vaak geen vrienden, maar tegenstanders. Dus gewoon de normale wijze van schrijven.

Een ander aardig voorbeeld zijn de reacties bij het verschijnen van een (wetenschappelijk) historisch werk, zoals een dissertatie. Uit mijn kring van wetenschappers voorbeelden te over, maar ik zal het op één voorbeeld houden: mijn dissertatie over *De classis van Tiel 1579-1816*. Door een professor van een landelijke historische vereniging werd mijn dissertatie besproken en hij had tot zijn grote schrik ontdekt dat ik vergeten was een artikel van hem te citeren, namelijk over een bepaalde predikant die ook in de Nederbetuwe zou hebben gewerkt ten tijde van de Reformatie.

Nou daar schrik ik niet van, want ik kon ook niet alles weten, dus wellicht

De tweede valkuil

De tweede historische valkuil is met name in de, al dan niet linkse, media te vinden. Omdat deze media ook door historische verenigingen worden gebruikt of andersom, is het goed er even bij stil te staan. Er is een bepaalde tendens bij de media in Nederland om de geschiedenis te beoordelen vanuit de context waarin wij ons momenteel bevinden. Vanaf het heden beoordeelt men dan het verleden, zonder ook maar enig besef te hebben van hoe het feitelijk in het verleden toegang.

Ik wil daarover een tweetal voorbeelden kort beschrijven, namelijk de slavernij en normen en waarden. U kent die verhalen wel van dat wij, als Nederland, ons vreselijk schuldig hebben gemaakt aan slavernij en elke anders gekleurde wereldburger het leven onmogelijk hebben gemaakt. Daarover moet dan de regering schuld belijden en gaat men kijken of er niet enige vorm van -vooral- financiële compensatie tegenover moet staan. De indruk bestaat dat Nederland een verschrikkelijke slavenhandelaar is geweest.

Maar de historische waarheid is anders. In de eerste plaats bestond Nederland niet zoals het tegenwoordig is, maar was het een verbond van afzonderlijke zelfstandige provincies. En als er al sprake was van slavenhandel dan kwam dat op rekening van kooplieden en compagnieën uit Holland en Zeeland. Dus wij in Gelderland hoeven ons niet schuldig te voelen, laat staan iets meebetalen.

Wat overigens geheel vergeten wordt, is dat zeker honderden "Nederlanders" in de zestiende en zeventiende eeuw als slaaf op de galeien werden tewerkgesteld. En dat niet alleen op de Turkse en Algerijnse, maar ook op de Franse galeien, waarbij ze slecht werden behandeld en velen ook een jammerlijke dood zijn gestorven. Dus wat dat betreft zijn de media heel erg eenzijdig en ook onjuist bezig.

Een ander punt betreft dat van normen en waarden. Men kijkt met afschuw en schuldgevoel terug naar de geschiedenis, toen in de Verenigde Nederlanden homoseksuelen door de overheid werden opgehangen wegens het plegen van het zogenoemd "crimen sodomiticum", een sodomitische misdaad. O ja, en daarna werd er een feestje gevierd, dat dit kwaad uit ons land was weggenomen. Tegenwoordig kijken velen een ietsepietsie anders aan tegen homoseksuelen.

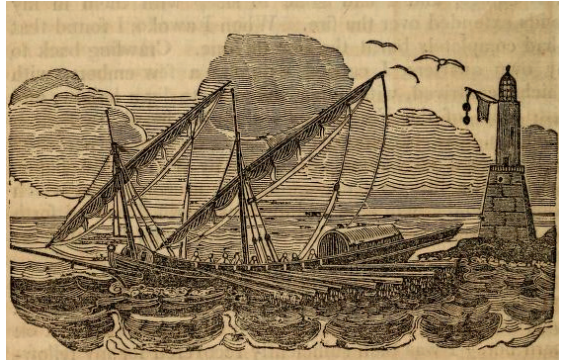
Maar de idee dat men daarom in vroegere tijden barbaars was en wij daar bovenuit zijn gekomen, is volkomen onjuist. Klein tegenbeeld. In de vroegere eeuwen werd het uitdrijven van een ongeborn vrucht uit de moederschoot gezien als moord, waarop de doodstraf stond. Tegenwoordig worden er in ons land duizenden abortussen per jaar uitgevoerd zonder dat er iemand door de overheid wordt terechtgesteld. Tsja, wie is er dan barbaars? Hebben wij betere normen en waarden dan de mensen eeuwen terug? Dat is nog maar de vraag. In elk geval is het goed elke gebeurtenis te bezien vanuit de historische context en niet met een al dan niet roze bril vanuit het heden.

De derde valkuil

Voordat ik de derde historische valkuil ga beschrijven, moet ik u eerst waarschuwen, want ik ben bang, of weet wel zeker, dat ik daarbij op een aantal zere tenen ga staan. Dus trekt eerst uw tenen goed in en bescherm ze voordat u verder leest. Deze valkuil betreft het klakkeloos naschrijven van wat anderen hebben geschreven. In wetenschappelijke kring wordt dat aangeduidt als "sonder eenich achterdenken". Bij mijn voornoemde dissertatie heb ik daar een tweetal stellingen aan gewijd, wat mij, ja ook in de Betuwe, niet door iedereen in dank is afgenomen. Maar goed, dat zij zo. Er zijn vele historische boeken en artikelen geschreven. Nu is er op zich niets mis mee als men een artikel of boek gaat schrijven en daarbij gebruik maakt van het werk van anderen. Het kan juist gemakkelijk zijn, want waarom iets overdoen wat anderen al hebben onderzocht?

Probleem is wel dat men zeker moet wezen dat wat anderen hebben geschreven ook klopt. Want dat is lang niet altijd het geval. Dus is altijd een kritische beschouwing van het werk van anderen nodig. Ik zal u een zeer bekend Betuws voorbeeld geven, waar ik tijdens een van mijn onderzoeken tegenaan ben gelopen en waarover ik nog hoop te publiceren.

Het betreft de ambtman Derck Vijgh (1532-1615). In allerlei boeken en artikelen en op websites wordt hij genoemd: de "Koning van Tiel", tot in 2017 toe in het boek *Tussen dijkstoel en dorpspolder* (p.24). Uit mijn onderzoek is tot op heden niet gebleken dat dit juist is. Integendeel, het is ontsproten uit een dikke duim van een "historicus" uit de 18^e eeuw, die dit vermeldt zonder enige bronvermelding. En daarna wordt het door bijna iedereen overgenomen. Uit mijn onderzoek naar leven en werk van Derck Vijgh is mij na ruim een jaar nog niet gebleken dat er ooit een dergelijke benaming aan hem is toegedicht tijdens zijn leven. Dus is dit pure flauwekul, of zo u wilt historische onzin, totdat het tegendeel is gebleken. Dus mocht iemand van u voor mij een originele bron hebben van voor 1740, dan zie ik dat graag tegemoet.

2. *Mediterraanse galei, circa 1833 bij Rhodos. Uit The tragedy of the seas; or, Sorrow on the ocean, lake, and river, from shipwreck, plague, fire and famine, 1848.*

De vierde valkuil

De vierde en laatste historische valkuil die ik wil bespreken is het gemis aan openheid en doordenking bij historische verenigingen en het berijden van stokpaardjes. Dat is het gevolg van hetgeen ik hiervoor heb aangegeven. Op zich is het goed als een vereniging zich beperkt tot een bepaald gebied of thema, maar dat mag nooit leiden tot een soort van verkramping, namelijk dat er geen openheid is voor andere inzichten. Ik word er een beetje verdrietig van als ik lees dat een vereniging geen sprekers van buiten meer uitnodigt. Waarom niet? Ergens bang voor?

Het is juist goed voor elke vereniging om schuurpalen en likstenen te hebben. Juist door discussie aan te gaan met andersdenkenden wordt het historisch onderzoek bevorderd. Stimulans door confrontatie of discussie. Dat is altijd beter dan maar te blijven herhalen wat Jan, Piet, Joris en Cornelia binnen de eigen vereniging voorkauwen. En zeker niet vasthouden aan iets wat geschreven is. Het is altijd goed om geschreven werken op waarde te schatten. Zo is het boek van Jaantje Hol, *De Betuwe*, een aardig boek, waarin met name de verhalen van mensen uit de 19^e en 20^e eeuw en hun "dialect" betekenis hebben, maar het boek is niet wetenschappelijk, zoals wel het geval is bij het werk van Aart Bijl, *Het Gelderse Rivierengebied*. Dus enige (wetenschappelijke) nuchterheid is wel op zijn plaats.

Welaan, zo kan tie wel weer. Genoeg stof om over na te denken. Ik wens u een open en vruchtbare discussie toe en hoop dat dit artikel daartoe wat mag bijdragen. Tenslotte hoop ik dat uw tenen spoedig zullen zijn genezen.

Peter alias Dick Spies - p.d.spies@hetnet.nl

Aqua Vitae voortaan in digitale vorm

In verband met de algemene bezuinigingen is de redactie voornemens om na dit nummer alleen nog papieren versies van Aqua Vitae te verzenden aan leden en organisaties die daar uitdrukkelijk om verzoeken. Alle andere leden en organisaties zullen het volgende nummer van Aqua Vitae per mail toegezonden krijgen. Bij de lezingen liggen dan gedrukte exemplaren klaar om mee te nemen.

U kunt uw verzoek sturen aan de secretaris.

Lezingenprogramma voorjaar 2020

De lezingen vinden plaats op de derde dinsdag van de maand in het Regionaal Archief Rivierenland te Tiel, adres J.S. de Jongplein 3. Hoek Papesteeg en Teisterbantlaan. Aanvang van de lezingen is zoals gebruikelijk om 20.00 uur.

Zaal open om 19.30.

Einde van de lezing ca. 22.00 uur en zaal sluit een half uurtje later en daarvoor is nog een drankje verkrijgbaar om een droge mond te voorkomen.

dinsdag 21 januari 2020

Surinaamse bronnen voor familieonderzoek

Spreekster: Cynthia McLeod-Ferrier

Ik zal uitleggen en u laten zien hoe je bij familieonderzoek gebruik kan maken van diverse Surinaamse bronnen, zowel de gedigitaliseerde als de alleen op papier beschikbare:

(i) de slavenregisters van 1863,

(ii) de lijst van gemannumiteerden 1830-1863 en

(iii) de fiches van Surinaamse geboorten, huwelijken en overlijdens 1840-1960.

De slavenregisters bevatten de namen, soms met geboortejaar, van alle mensen die vrij werden op 1 juli 1863 dus bij de afschaffing van de slavernij. Dit zijn wel mensen die op dat moment in het leven waren, dus als iemand zoekt naar de slavin-voormoeder die in 1860 al overleden was, staat die naam NIET in het register. Interessant is dat familie verbanden ook genoteerd staan, dus broer van..., oom van... enz. Behalve de slavenregisters is er nog een belangrijke lijst, namelijk van gemannumiteerden tussen 1830 en 1863, dus voor de afschaffing van de slavernij. Verder zijn in het Nationaal Archief in Den Haag de fiches aanwezig van alle Surinaamse geboorte, huwelijks en overlijdensakten van ca 1840-1960.

Email: cynthia.mcleod.ferrier@gmail.com

dinsdag 18 februari 2020

Werken met het genealogische programma Pro-Gen

Spreker: Johan Mulderij

Mensen die hun stamboom uitpluizen komen op een bepaald moment in bezit van veel gegevens. Werden die vroeger in schoenendozen of ordners bewaard, sinds jaar en dag zijn er diverse computerprogramma's beschikbaar waarmee die gegevens beter zijn te ordenen en op die manier sneller toegankelijk zijn. Ook Pro-Gen biedt die mogelijkheid. Van het eenvoudig invoeren van gegevens via een zogenaamd relatieschema als een complete uitvoer van eenvoudige lijsten tot fraaie cirkelvormige stamboomoverzichten. Met het programma kan men zelfs een website maken. Het is vooral de aanpasbaarheid die de vele gebruikers op prijs stellen. Het toevoegen of aanpassen van allerlei zaken waaronder selectievoorwaarden of het wijzigen van de database behoren tot de vele mogelijkheden die het programma te bieden heeft. Via de website van Pro-Gen www.pro-gen.nl is een demo-versie van het programma te downloaden.

Email: mulderij@pro-gen.nl

dinsdag 17 maart 2020

Markante vrouwen uit de Betuwe

Spreekster: Ella Kok-Majewska

Aan de hand van archiefmateriaal vertel ik u over markante vrouwen. Soms beroemd, soms berucht, maar allen met een link met de Betuwe en omstreken. Een hele rij vrouwen zal de revue passeren, vanaf de vijftiende eeuw tot op de dag van vandaag. Om u een voorbeeld te geven wie er zeker niet zal ontbreken: dr. Adriana Roelandina Hol, beter bekend als Jaantje Hol (1895-1965), die haar leven lang aan de Brei in Ingen woonde. Zij heeft ons in 1957 een prachtig standaardwerk nagelaten met als titel "De Betuwe: Geschiedenis en Volksleven in de streek tussen Rijn, Lek en Waal".

Email: info@regioaalarchiefrivierenland.nl

dinsdag 21 april 2020

GensDataPro revisited

Spreker: Jaap de Rooij

Deze lezing is eigenlijk een workshop waar u alle vragen kwijt kunt over GensDataPro. Neem vooral uw PC mee met uw GensDataPro-bestand.

Email: hoofd-computergenealogie@ngv.nl

NGV afdeling Betuwe *colofon*

Bestuur

Voorzitter	Peter van Bohemen Jacob Catsstraat 3, 4041 XV Kesteren	0488-482-284 voorzitter@betuwe.ngv.nl
Secretaris	Jan Middelkoop Tolhuiswal 3, 4001 LL Tiel	0634-260-276 NGVBetuwe@gmail.com
Penningmeester	Arie Oppelaar Molensteeg 11 4053 HG, IJzendoorn	0344-643-271 a.oppelaar@hetnet.nl
Lid - Lezingen	Annelies van Bronswijk Molenpad 4, 4112 NZ Beusichem	j.e.m.h.v.bronswijk@tue.nl
Lid - Public Relations	vacature (tijdelijk: secretaris)	
Lid	Hans Thien Berkenlaan 73, 6721 CB Bennekom	0318-420-203 j.thien1@chello.nl
Afgevaardigden naar ALV	Peter van Bohemen Jan Middelkoop	

Redactie Aqua Vitae

Maja Westhoff, Maurik majawesthoff@hotmail.com

Magda van Beek-Montens

Gijsbert van Ton

Webmaster

Harry Houtzager

Groenendaal 42, 4003 EL Tiel

0344-655-089 of 06-2192-1331

h.houtzager@telfort.nl

Bibliotheek

Peter van Maanen

Gasthuisstraat 12, 4181 AP Waardenburg

0418-651-950

betuwe@genweb.nl

Helpdesk computergenealogie

Aldfaer: Paul Welling

0344-632-302

GensdataPro: (zie hun website)

http://gensdatapro.ngv.nl

Reunion: Peter van Maanen

0418-651-950

Stamboomcafé Nico Ravensbergen

0344-612-848

Dr. ter Braaklaan 8, 4002 WN Tiel

nc.ravensbergen@planet.nl

Kwartierstaten-project

Ron Walles

0344-632-640 Ron@walles.net

Schepenbanken-project

Peter van Maanen

betuwe@genweb.nl

Internet

<https://ontdekjouwverhaal.nl/onze-afdelingen/betuwe>

Facebook: NGV Afdeling Betuwe

Drukwerk

Meerpaal Grafimedia BV, Tiel

ISSN

1879-7253

Nederlandsche Genealogische Vereniging

Website <https://ontdekjouwverhaal.nl>

E-mail info@ngv.nl

Post Postbus 50, 3980 CB Bunnik

Telefoon 085-105-1199

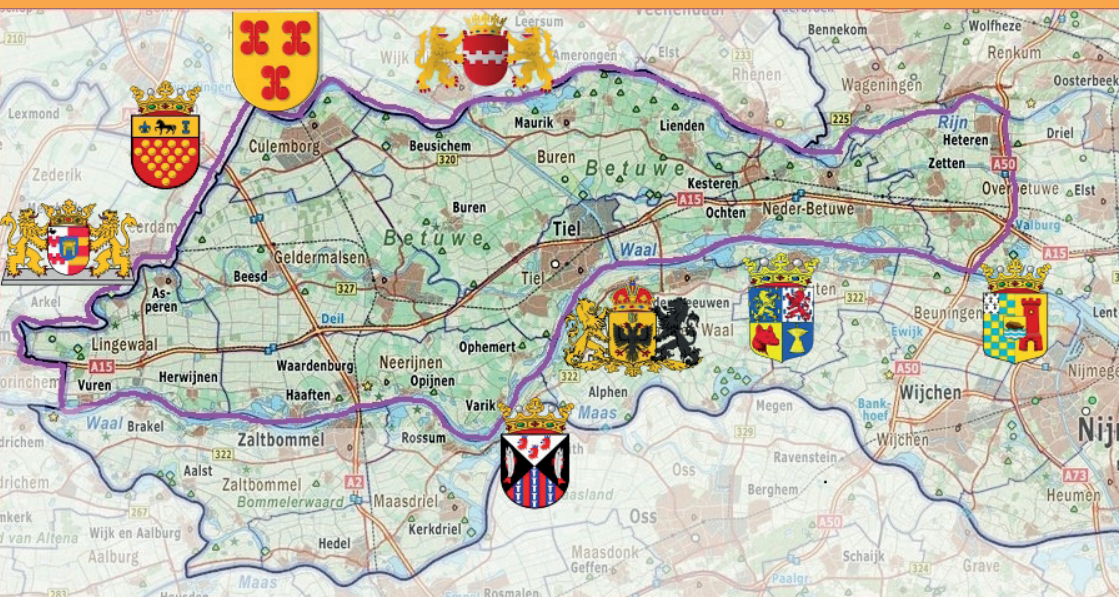
Verenigingscentrum Kosterijland 3-5, Bunnik

Openingstijden Woensdags op afspraak,
elke donderdag en elke tweede zaterdag van de maand van 10 tot 16 uur,
behalve op feestdagen.

Retouradres: Secretaris afdeling Betuwe, Tolhuiswal 3, 4001 LL Tiel

lidnummer
naam
straat
plaats
land

Aalst, Achter den Haag, Acquoy, Andelst, Asch, Asperen, Beesd, Bergakker, Beusichem, Buren, Buurmalsen, Culemborg, De Marsch, Deil, Dodewaard, Drumpt, Echteld, Eck en Wiel, Eldik, Enspijk, Erichem, Est, Geldermalsen, Gellicum, Goilberdingen, Haaften, Heesselt, Hellow, Hemmen, Herveld, Herwijnen, Heteren, Heukelum, Hien, IJzendoorn, Ingen, Kapel-Avezaath, Kerk-Avezaath, Kesteren, Lede en Oudewaard, Lienden, Lingewaal, Lutterveld, Maurik, Medel, Meerten, Meteren, Neder Betuwe, Neerijnen, Ochten, Ommeren, Ooij, Ophemert, Opheusden, Opijnen, Passewaaij, Pottum, Randwijk, Ravenswaaij, Rhenoy, Rijswijk, Rumpt, Spijk, Tiel, Tricht, Tuil, Varik, Vuren, Waardenburg, Wadenoijen, Wely, Zandwijk, Zennewijnen, Zetten, Zoelen, Zoelmond.